

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 774/2022
30.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхиње Павићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30 К 780/19 од 18.11.2021. године и Вишег суда у Зрењанину 2 Кж1 301/21 од 18.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхиње Павићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30 К 780/19 од 18.11.2021. године и Вишег суда у Зрењанину 2 Кж1 301/21 од 18.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 30 К 780/19 од 18.11.2021. године у ставу првом, окривљени АА, поред осталих, оглашен је кривим због кривичног дела крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, те му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећене и трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у ставу првом изреке првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2 Кж1 301/21 од 18.04.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и пресуда Основног суда у Зрењанину 30 К 780/19 од 18.11.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Страхиња Павићевић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 104. став 6. у вези члана 103. став 1. тачка 5) КЗ и члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, с обзиром да другостепени суд није водио рачуна о чињеници да су у тренутку доношења другостепене пресуде, кривична дела која се осуђеном стављају на терет оптужним актом Основног јавног тужиоца у Зрењанину, описана под тачкама 2, 3, 4 и 5 диспозитива, апсолутно застарела у складу са чланом 104. став 6. у вези члана 103. став 1. тачка 5) КЗ, из којих разлога је другостепени суд био у обавези да у том делу својом одлуком, у складу са чланом 422. став 1. тачка 3) ЗКП, донесе пресуду којом ће преиначити првостепену пресуду у односу на тачке 2, 3, 4 и 5 и одбити оптужбу за наведене кривична дела, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

По ставу Врховног касационог суда, изнетим наводима, се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а не на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а како то бранилац погрешно означава у захтеву за заштиту законитости.

Из списка предмета произилази да је у конкретном случају првостепени суд на основу чињеничног стања које је утврдио на главном претресу изоставио кривичноправне радње описане под тачком 2, 3, 4 и 5 у склопу продуженог кривичног дела, које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца, а које је кривичноправне радње суд изоставио сматрајући да оне нису доказане, с обзиром да не може у изреци пресуде за поједине делове чињеничног стања истог кривичног дела (продуженог кривичног дела крађа) суд донети одбијајућу или ослобађајућу пресуду, а за друге радње осуђујућу, а у самој пресуди је првостепени суд дао разлоге због чега је нашао да нису доказане, односно због чега их је изоставио из изреке пресуде (страна 15, став четири образложења првостепене пресуде).

Другостепени суд, у наведеној процесној ситуацији није могао донети пресуду којом би одбио оптужбу у односу на кривичноправне радње описане под тачком 2, 3, 4 и 5 оптужног акта, јер наведене кривичноправне радње нису ни биле обухваћене изреком првостепене пресуде, а из напред наведених разлога.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**